

POSTANOWIENIE

16 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

na posiedzeniu niejawnym 16 kwietnia 2025 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa I. B.
przeciwko Bank w W.
o ustalenie i zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej Bank w W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z 7 listopada 2024 r., I ACa 1436/22,

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 1 – 3 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać: oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części; przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie; wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany.

Wymienione elementy skargi mają charakter konstrukcyjny, a ich brak nie podlega uzupełnieniu. Wniosek taki wynika z porównania treści art. 398⁶ § 2 k.p.c. *in medio* oraz art. 398⁶ § 1 k.p.c. Tylko drugi z przywołanych przepisów dopuszcza sanowanie określonych braków skargi kasacyjnej; nie dotyczy to jednak elementów konstrukcyjnych wymienionych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. Od skarżącego wymaga się, aby skarga została prawidłowo zredagowana i nie wywoływała wątpliwości o

charakterze interpretacyjnym, gdyż zakres zaskarżenia oraz wnioskowanego uchylenia albo uchylenia i zmiany orzeczenia sądu odwoławczego nie mogą być pozostawione Sądowi Najwyższemu do samodzielnego określenia w drodze zabiegów interpretacyjnych i analizy sformułowań, którymi posłużył się autor skargi. Waga tych obowiązków i powiązane z nimi wymaganie precyzji w określaniu zakresu zaskarżenia oraz formułowaniu wniosków kasacyjnych powodują, że ewentualne wady skargi w tym zakresie nie mogą być, inaczej niż w przypadku braków o charakterze formalnym, naprawione. Skarga, która nie spełnia któregokolwiek z wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c., jako niedopuszczalna, podlega odrzuceniu stosownie do art. 398⁶ § 2 k.p.c. (zob. m.in. postanowienia SN: z 27 listopada 2015 r., V CSK 290/15 i z 3 czerwca 2016 r., IV CSK 796/15 - nie publ.).

Bezwzględnym wymaganiem jest, żeby zakres zaskarżenia i wniosek o uchylenie lub o uchylenie i zmianę orzeczenia były ze sobą ściśle skorelowane, przy czym brak tej korelacji skutkuje odrzuceniem skargi (zob. postanowienia SN: z 24 kwietnia 2013 r., III CSK 77/13 i z 24 sierpnia 2016 r., V CSK 112/16 - nie publ.).

Skarga kasacyjna złożona w niniejszej sprawie nie spełnia tego wymagania, gdyż pozwana sformułowała wniosek kasacyjny w sposób niepełny i przez to nieprawidłowy. Sąd Apelacyjny zaskarżonym wyrokiem w pkt I zmienił wyrok Sądu Okręgowego w punkcie drugim częściowo, w ten sposób, że oddalił powództwo o odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 26.692,05 zł za okres od 14 kwietnia 2017 r. do 2 lutego 2022 r. i od kwoty 80.084,25 zł za okres od 20 stycznia 2022 r. do 2 lutego 2022 r., w pkt II oddalił apelację w pozostałej części, a w pkt III orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego. Uprzednio Sąd Okręgowy w – zmienionym przez Sąd Apelacyjny – pkt II wyroku odmiennie orzekł o odsetkach ustawowych wskazując w nim na inne terminy. Skarżąca zakresem zaskarżenia w skardze kasacyjnej objęła wyrok Sądu Apelacyjnego w części oddalającej apelację w pozostałej części (tj. co do punktu II wyroku Sądu odwoławczego) oraz w całości obciążającej pozwanego kosztami postępowania apelacyjnego (tj. co do punktu III wyroku Sądu Odwoławczego). Wniosek kasacyjny obejmował zaś uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w zaskarżonej części, jak również uchylenie w części, tj. w zakresie punktu I, części punktu II, IV i V, wyroku Sądu

Okręgowego w Warszawie oraz orzeczenie co do istoty sprawy przez wskazany przez skarżącą sposób, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w zaskarżonej części, jak również o uchylenie w części, tj. w zakresie punktu I, części punktu II, IV i V, wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie oraz o przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Warszawie do ponownego rozpoznania w zaskarżonej części, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w zaskarżonej części oraz o przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania w zaskarżonej części, ponadto zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów postępowania kasacyjnego. W tej konfiguracji przedmiotowej skarżąca nie określiła ściśle jaką część punktu II wyroku Sądu Okręgowego – zmienionego przez Sąd Apelacyjny – obejmuje wnioskiem kasacyjnym. Przy ścisłym rozstrzygnięciu co do odsetek ustawowych, następnie modyfikowanym przez Sąd Apelacyjny, konieczne było doprecyzowanie wniosku kasacyjnego, a nie poprzestanie na uchyleniu „części punktu II (...) wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie”. Skarżąca powinna była dookreślić tą część, a nie pozostawiać ją do interpretacji Sądowi Najwyższemu.

Z tych względów skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną powódka wniosek sformułowała w następujący sposób: „1) wskazuję na brak podstaw uzasadniających przyjęcie skargi do rozpoznania, 2) w przypadku przyjęcia skargi do rozpoznania, wnoszę o jej oddalenie w całości, 3) wnoszę o zasądzenie od Pozwanego na rzecz Powoda kosztów procesu za postępowanie kasacyjne, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 1-krotnej stawki przewidzianej w normach przepisanych.”. W odpowiedzi nie wniesiono więc o odrzucenie skargi kasacyjnej, a wniosek o zasądzenie kosztów związany był z innymi oczekiwanymi rozstrzygnięciami, co uniemożliwiło rozstrzygnięcie o kosztach (por. m. in. postanowienia SN z 20 sierpnia 2014 r., II CSK 77/14, OSNC 2015, nr 7 – 8, poz. 91, z 5 grudnia 2013 r., III SK 23/13, z 18 grudnia 2012 r., II CSK 397/12, nie publ.),.

(A.T.)

[r.g.]